

ACCIO

Setmanari portaveu de la "Associació Catòlica"

Redacció y Administració: Ferrers, 38.

Els treballs se publican baix l'exclusiva responsabilitat de llurs autors.

*Restablir totes les coses en Crist.
La acció es la necessitat suprema dels
temps presents.*

1.ª Encíclica de S. S. Pio X.

Preus de subscripció

SOCIS. Trimestre 3 rals
NO SOCIS. " 1 pta.

EL XXII Congrés Eucarístich

Encara que sigui repetir quelcóm de lo que ja sabrán la majoria de nostres subscriptors, creyém que serán agraçosament llegides les següents impresions personals que desde Madrid ens envia l'illustrat y activíssim representant d'Acció en el Congrés, nostre estimat amic Rnt. Dr. Manuel Mestres.

Impressió general

Escrivich aquestes quartilles corprés per una emoció inefable, jamay en ma vida igualada y no mes superada en la Missa Papal de la Canonisació de S. Joseph Oriol.

Quan alandén de la estació de Saragossa, el Vicari General, M. I. Dr. J. Pellicer y Guin, qui ens havia acompanyat amable a visitar la ciutat dels Sitis, ens deya que'l Congrés de Madrid superaria en esplendor y assistència als demás Congressos Eucarístichs fins ara celebrats, li contestarem ab una mitja rialla que no ho indicaven pas axís la deficient organissació y el pánich de qu'es mostraven possehits molts dels assistents y la majoria dels no assistents, qui acudien a les estacions pera mostrar el seu astorament y estranyesa de que acudís tanta gent a Madrid, hont suposaven que passaria alguna grossa desgracia.

Pero, ara, complert ja tot el Programa del Congrés, y realisats tots els actes, tenim de confessar ab satisfacció que'l Vicari General de Saragossa no anava equivocant.

L'èxit del Congrés ha superat les mes fatigueres esperances.

Que la organissació general ha sigut deficient degut a la inesperada aglomeració d'última hora, que'ls locals eren reduidíssims, que fins alguns Srs. Bisbes y moltíssims Canonges no han tingut entrada en actes oficials del Congrés, que la Policia obrá el primer dia ab una incorrecció inconcebible, que'l Govern procurá per tots els medis rodejar els actes del Congrés d'una atmósfera de gel y d'oblit.... Tot es veritat; però el Govern forsat per les circumstancies y, segons he pogut saber del cert,

obligat pel Rey, ha cambiat de táctica y de des de la sessió de clausura assistí a tots els actes en corporació y endomassá tots els balcons; la Policia, de des del segón dia, se portá ab moltíssima atenció y finura y axó que'ls pobres policies estaven de servey permanent, dormint no mes a ratos y fóra de sa casa. Lo que no ha tingut remey ha sigut la cabuda dels locals, donchs la generació ha sigut per tot immensa. Ja'n demaná dispensa la metexa Reyna donya Cristina a tots els Prelats extrangers, dolentse de no haverhi a Madrid locals mes espayosos. Jo, per ma part, tinch de confessar que, ab la tarjeta de lliure circulació, com a periodista, he estat per tot y ho he presenciat tot fins ab alguna comoditat, ab tot y la multitud de periodistes que ocupaven fins a sis llargues taules.

Els actes mes importants, que s'han destacat sobremanera y dels quals vaig a donar una lleugera impressió son: les *Assamblees Generals*, el *Certamen del Teatre Regal*, la *Comunió de noys y noyes al Retiro* y la *Processó*.

Les Assamblees Generals

Les Assamblees foren totes un vessament de eloqüencia. Parlaren en elles els millors oradors espanyols y extrangers, aquests en sa majoria en correcte castellá, lo qual admirava a tothom per la atenció. En totes elles se llegiren telegrams del Sant Pare Pius X. qui seguí ab atenció el curs de les sessions y's comunicava diariament ab el seu delegat. En la sessió d'apertura llegí una salutació atentíssima l'Infant D. Carles, en nom del Rey, la qual entusiasmá als extrangers, qui aplaudiren ab deliri. En la Assamblea del dia 27 se destacá el discurs de D. Alexandre de Pidal, que publicaren a la nit y l'endemá tots els periódichs y que es un cant sublim a la teologia eucarística; fou pronunciat ab una entonació soberbia, y li valgué una grandiosa ovació al baxar de la tribuna y una coral abrassada del Sr. Bisbe de Vich y de la majoria dels Prelats, que eren en número de 60.

La sessió de clausura fou d'una emoció intensíssima. Desde'l comensament s'aná calde-

jant l'atmósfera. Durant la sessió se montá, ab sorpresa de tothom, el trono real y comensá a correr la veu de que hi assistirien els Reys. A tot axó s'hi ategí la fogositat oratoria del Exm. Sr. D. Lluís Calpena, qui declamá admirablement (me refereixo no mes a la declamació) y després del *rapport* de l'abbé Vaulon, s'obren les portes de S. Francisco pera donar pas a S. M. el Rey y la Reyna, els Infants, la Reyna Mare y tot el Govern. Alló fou el deliri. Visques, aclamacions, mocadors, cántichs... semblava que'l magestuós temple s'extremís d'entusiasme.

Els Reys, ab la medalla de Congressistes, commoguts, saludaven afectuosos y ocuparen els seus setis; seguiren aleshores salutacions dels Prelats extrangers. Els de Montreal y de Namur declararen, entre atonadors aplaudiments, que'l Congrés de Madrid havia superat a tots els demás. El de Viena ens convidá a celebrar l'any 1912 el Congrés Eucarístich a Viena. El de Colonia ens feu vibrar, d'emoció, al recordar els llassos d'amistat que existiren entre Espanya y Alemanyia en temps del Emperador Carles V. Tots ells acabaren llurs salutacions ab visques als Reys, a la Espanya y al Santíssim Sagrament. En aquest punt el Secretari del Congrés, P. Postius pujá a la tribuna y en mitj d'un gran silenci diu: «Alocución de S. M. el Rey». Tothom se posa dret com mogut per un ressort, fets els ulls en el trono. El Rey s'adelanta y ab entonació vigorosa, que ressoná per tot el temple, llegí aquest breu però fervorós discurs:

«Eminentíssim Senyor:

Al inaugurarse'ls treballs d'aquesta Assamblea, y confiar ma representació al Infant D. Carles, vaig ferli l'encàrrech de comunicarvos els sentiments que omplian ma anima y la de la Reyna en tant solemne ocasió.

Avuy, a punt ja d'acabar vostres tasques venim a dirvos personalment la suma complacencia ab que'ls hom seguit y'l gran goig ab que nostres cors creyents han vist la multitud de pobles aquí congregats, distints per sa historia, per sa llengua, per ses costums, fosos en una sola anima per l'encés amor al Santíssim Sagrament de la Eucaristia. ¡Sublim poder de la fé y del amor!

Venim tambe a dirvos avosaltres els qui haveu acudit d'altres nacions, que si al arivar us davem la benvinguda desitjant que us fos ben grata vostra estada entre nosal-

tres, avuy al dirigirvos nostres paraules de comiat y donarvos les gracies pel vostre concurs, us pregám que al retornar a vostres llars no oblidén a nostra estimada Espanya, que d'ella'n parlén a vostres compatricis com es y tal com l'heu vista, creyent, afable, hospitalaria, no ferésteu ni inculta com la pintan nostres enemichs.

Per últim, Eminentíssim Senyor, nostra darrera salutació ha d'esser pera'l representant del Pastor universal del poble catòlich. Diguén a Sa Santetat que tant la Reyna com jo li desitgem llargs anys de vida pera que puga ésser l'apòstol infatigable del amor de Cristó en el Sagrament, y que al enviarli'l testimoni de nostre filial y respectuós afecte implorám sa apostòlica benedicció pera nosaltres, pera nostra familia, pera Espanya y pera tots els pobles aquí representats.

Involuntariament venia a la memoria el discurs de la Corona, del Govern del Sr. Canalejas y les lleys del Candau y d'Associacions y era impossible lligar caps. Alló era la metexa contradicció que's mostrava real y viva. Pero no podrà ésser aquest acte un comens d'arrepentiment?

El Certamen del Teatre Royal

L'aspecte del teatre era de gran solemnitat. Les llotges ocupades per la aristocràcia, que vestia trajo de carrer, la familia Rey al en la llotja de gala y a baix en butaques de preferència fins a 30 Bisbes, y gran multitud de sacerdots, la majoria extrangers. Comensá ab la lectura de les poesies premiades, alguna de gran mérit, se cantá ab gran afinació per un nodrit chor de 200 executants y 80 musichs, y D. Marcell Menendez y Pelayo llegí magistralment el seu discurs que es un estudi perfecte y complert dels *autos sacramentales*, de des del liur origen fins a sa perfecció en Lope de Vega y Calderón.

Allá meteix se'ns repartí imprés tan magistral discurs. Seguiren una serie de projeccions eucarístiques, y per últim els *Seises* de Sevilla ballaren y cantaren de la manera admirable, perfecta, y espiritual que fa vessar llàgrimes al qui te una mica de sentiment. Coberts ab llurs estranys barrets y al so de la orquesta entonen el seu càntich. Cada frase es un compàs cadenciós y un va-y-ve. Tot seguit, posats en dugues files se creuen y combinen de mil maneres, formant sempre les puntes d'una creu. Les veus dels noys sonen fresques y argentines en un silenci religiós. Un *alto* en el cant y en la figura, y sonen les castanyoles andaluses, que repiquen alegres acompanyant ab son ritme les veus blanques dels noys, que adoren a Jesús Sagramentat y li diuen ab el fervor de la ignoscencia, la promesa d'amor etern. Una genuflexió, una reverencia y a un meteix temps, com moguts per un ressort, els *seises* cauen agenollats. Un murmurí intens, uns aplaudiments unànims coronen la obra mestre, angelical, perfecta d'aquells deu simpàtics noys y 'l públich entusiasmát no's cansá d'aplaudir, demanant la repetició.

Comunió General dels noys y noyes

Fou un acte hermosíssim, august y poètic. La esplendidesa del temps y la bellesa del lloch com era el park del *Retiro*, prestaren a la cerimonia un encant y una unció singulars. 125 tranvies s'ocuparen no mes en transportar noys a dit lloch: les senyores, fins les extrangeres vestien totes la clàssica mantellina.

A les 9 en punt se revestiren els oficiants: eren el Sr. Bisbe de Madrid, l'Arquebisbe de Saragossa, el P. Nozalea, el Bisbe francès de Tours, l'americà de Montreal, el portugués de Beja. Tots administraren el Pa d'Angels als milers de noys—30 mil segons els periòdichs liberals—que inclinats reverentment, y envoltats en la carícia d'un dia d'istiu y la flaire de les flors, tingueren la ditxa de rebre la santa Comunió. La comunió durá una hora y mitja.

Despres una comissió de senyores de la aristocràcia repartí als noys xocolate y bollos.

A dos quarts de 11 la comitiva infantil, precedida del batalló infantil de Santa Cristina y cantant constantment sense parar l'himne del Congrés, que acompanyaven ab sos cants els rossinyols y passerells dels jardins, desfilá per la porta de Madrid. Allá en un seti preparat *ad-hoc* hi havia el Cardenal de Toledo. Se va axecar, vellet com es, vivament emocionat y, trassant la senyal de la creu, feu baxar damunt d'aquell mar de caps infantils la benedicció del Sant Pare. El moment fou de gran emoció y d'una bellesa imponderable, que recordarán tota la vida els qui tingueren la ditxa de presenciárlho.

Deu conservarà segurament endins d'aquelles mirades de picardia y vivor dels noys y noyes de Madrid idees de bondat y honradesa, y un recort inesborrable de la solemnitat que feu vessar tantes llàgrimes de tendresa.

La Processó

La majoria dels diaris liberals que pogueren llegir el matí del dia 29, s'expressaven així, en francès y en castellà:

"Dentro de unas horas las calles de Madrid serán testigo, escenario y tribuna del espectáculo más imponente de devoción y de entusiasmo con que el orbe católico celebra el augusto misterio de la Sagrada Eucaristía. Gentes de todas las razas y de todos los pueblos vienen, rompiendo las fronteras, a fundirse con nosotros en un hermoso sentimiento de confraternidad y de amor. El diario... se complace y se honra en enviar desde las columnas de este número extraordinario a la gran familia cristiana, congregada en Madrid, su más entusiasta salutación de bienvenida".

Així s'expressaven, mica mes mica menos, periòdichs com *El Mundo*, *A. B. C.*, *El Imparcial*, etc. Ab tot, se podia observar que la gent de Madrid era presa d'un grós pànich. Temien la explosió, no d'una bomba, de dotzenes de bombes y feyen correr infinitat de *infundios*. La serenitat dels forasters els tenia admirats. Estich casi segur que si la processó la haguessin tingut de fer els madrilenys sols, salvant honrosíssimes excepcions, no s'hauria celebrat, o be s'hauria desfet moltes vegades, conforme se intentá sense conseguirho. Fins les salves de la artilleria se les imaginaven bombes y corrien a la desbandada; qualsevol cavall que's cansava d'estar quiet y's movia un xich ja ocasionava carreres y caygudes; també explotá un petart en un carrer-travesia del carrer Major; pero tots els diaris, de tots els matissos, están unànims en afirmar que, ab tot y els disturbis insignificants, sí, però alarmants pels expectadors, els que anaven a la processó restaren impertèrrits, sense moures un pas del seu lloch y cantant ab mes dalit, lo qual els valia de la gentada dels balcons estrepitosos y frenètics aplaudiments.

Abans de posarse en marxa la processó onze carros molt ben engalanats recorregueren el tragecte, escampant profusament per terra flors y herbes aromàtiques enviades expressament de Valencia.

Apoteosis eucarística

Cal fer constar que la processó fou l'acte mes ben organísat de tots els del Congrés. Tot hom sabia ja, per un plano previament repartit, el lloch hont tenia de col·locarse.

Al arribar la Custodia a la plassa de Castellar, y mentres la comitiva oficial pujava a la soberbia tribuna de davant de *La Cibeles*, de dins del arch monumental axecat en la entrada del P. del Prado exiren una notrida bandada de coloms tots blancs y un d'ells, volant sobre el talem, aná a posarse blanament damunt el capítell de la artística y monumental Custodia.

El Cardenal Legat Pontifici puja a la tribuna, portant en ses mans el viril, se gira a la multitud, axeca la Sagrada Forma y ses mans

tremolen d'emoció... Per tot hont arriba la mirada se veu la gentada de genolls; la processó al mitj del ample carrer d'Alcalá ha fet *alto*; les músiques han callat; y les espases y's sabres estant de punta enlayre. El silenci ofega; se sent clarament la xerradissa d'aucells en la enramada de *Recoletos*; en tots els llabis hi acut una pregaria, y totes les mans dretes marquen la senyal de la creu mentres l'ilustre Cardenal, lentament ha benehit ab el Santíssim els quatre punts cardinals.

Tot seguit s'ouen graves les paraules del *Tantum ergo* y els prelats baxen de la tribuna, el viril es col·locat altra volta al seu lloch en la Custodia y tornen a tocar les músiques.

El cap de la processó entrá a la plassa de la *Armeria* a les 5'15 y el final de la comitiva entrá a dita plassa aprop les 8 del vespre.

La plassa estava severament adornada com en les grans solemnitats; tothom se col·locá en ella segons l'ordre senyalat previament. En la porta principal del Palau y esperant l'arribada del Sr. Cardenal que portava el Santíssim, hi havia el Rey al mitj de la Reyna D.ª Victoria y la Reyna mare D.ª Cristina y darrera d'ells els Infants, y tota la Cort y el Govern.

La Benedicció final

El Cardenal Aguirre, tret el viril de la Custodia, sota talem, se dirigí, seguit dels prelats extrangers y espanyols, al lloch hont esperaven els Reys.

Despres d'adorar al Santíssim tota la Cort, se dirigiren en processó fins al saló del Trono hont quedá dipositada la Custodia, que fou adorada per la Cort orant uns moments. Totseguit el Cardenal, precedit dels prelats, dames, Grans d'Espanya y Reys ab ciris encesos, sortí al balcó principal, donant la benedicció al poble congregat tot a la plassa de la *Armeria*, y tot seguit els orfeons, chors, bandes y orquestes tocaren la Marxa Royal y cantaren l'Himne.

El moment fou solemnial, august, revestit de tota la magnificencia de les solemnitats cristianes. Els estridents clarins de la cavalleria y les ronques trompetes de la Artilleria dexten sentir llurs ecos penetrants, y el públich tot, nobles y menestrals, obrers y grans dignataris, rectors rurals y prelats, flectan tots genolls en terra, y's portadors de banderes y estandarts abaxen les ensenyes, mentres a dalt, el Cardenal, ab el Santíssim dava la benedicció dirigintse als punts cardinals.

Tanta magestat y tanta grandesa causá una impresió commovedora en tots els cors; alguns no podien contenir les llàgrimes, rendits al pés de tant solemnial magnificencia.

Els redactors de *L'Echo de Paris*, *La Croix* y *Kölnische Zeitung*, ab qui intimarem, no sabien com expressarnos la emoció que's embargava sino donantnos fortes abraçades.

Conseqüències

Encara que no mes de pas volem apuntar que aquestes solemnitats tindran transcendencia en la política espanyola. Qui sàpiga llegir entre línies ja ho haurá comprés en les declaracions d'ahir del Sr. Canalejas.

Pero no'ns limitem a lo que'ns digué l'abbé Bouquerel, que aquestes solemnitats retrassarien per alguns anys la revolució espanyola. Es precís que la ofeguin, es precís que la festa del amor siga penyora de que avuy, com sempre, la humanitat serà deutora a la Iglesia catòlica de que no morin en ella els grans principis del espiritualisme, de la llibertat verda-dera y del racional y sòlit progrés dels pobles.

MANUEL MESTRES, PBRE.

Madrid, 30 de Juny.

PIANOS Ortíz y Cussó S. F. H. A.

Festa eucarística a S. Martí Sarroca

Vivament instat pel simpàtic corresponsal d'ACCIÓ d'aquest poble fent gràcia de la imparcialitat, me veig obligat a abocetar quelques lleugeres impressions, (no una ressenya), de la bella festa eucarística que coincidint ab la festa de Madrid se celebrà en la diada de S. Pere.

Un poble cristià, autorisats models y una iglesia, joia de l'art bizanti, fan que les solemnitats religioses de S. Martí revestixin sempre grandiositat.

En dir que l'ofici fou solemne y la comunió nombrosíssima, que les autoritats en pes, junta parroquial, sometent, societat choral, etc. hi contribuïren ab totes llurs forces, coses per altra part que ja ho sab tothom que estigui enterat de lo que es S. Martí, y que sense incorrer en exageració tots els cultes foren esplèndits, aquesta es la millor ressenya.

Mes el que fou verament imponent als que no estém acostumats a gosar de les manifestacions religioses en plena natura, fou la processó.

Finitis els exercicis de la tarda, del temple curull de gent se desgranaren dugues llargues fileres de llums que acompanyaven triomfalment a l'Hostia Santa, y avansant la processó descendí pels carreranys pedregosos com enroscantse al voltant de la gentil catedral de les montanyes.

La processó s'para. Mentres de la terra ixen flayrors del romani y la farigola y fumeja l'aroma del encens, y xisclen els aucells pels ayres y els àngels invisibles canten la psalmodia, el sacerdot beneeix al poble agenollat; y el vent fa onejar les banderes mentres el só de la música y l'brandeix de les campanes y el tró dels morters ressona retronjint per les tumberes com entonant un himne a l'Omnipotent.

La processó retorna al temple serpentejant per la costa pujanta. El moment es solemni. Desde aquest lloch el turó resta isolat als ulls. A sota, sols s'ovira planuria immensa encerclada en llunyanansa de serralades altivoles que apar que sostinguin la volta del cel. Una pincellada que manca la dona subtil boyrina que esllangueix els raigs del sol. El turó de S. Martí apar l'altar quin temple es la Natura.

L'ànima cristiana frueix ab delectansa suau-ment dolça. Apar que un cap del vel boyrós que envolta el misteri august se dexondexi.

Serà que desde el cim de S. Martí s'es mes aprop del cel....

V. C.

Una bona idea

Verament ha sigut una bona idea la de fer imprimir una novena de Sant Joan Baptista que s'conservava manuscrita y casi inconeguda en

el temple del dit Sant, y que compongué anys enrrera un capellà devot, que no es altre que el avuy bisbe de Vich.

En ella s'hi notan les metexes característiques que tant distingexen y personalisan les últimes pastorals del Dr. Torras y Bages.

En aquesta petita novena ja s'hi entreveuen aquella solidesa y abundancia de materia, aquella franquesa en el parlar ab que anivella a la rusticitat dels enteniments dels mes simples fidels, els mes grans conceptes y mes enlairades idees, y aquell sabor de pare apostólich que donan la tónica a tots els seus escrits.

No cal dir que recomaném als devots de Sant Joan, aquesta hermosa novena: y els admiradors del sabi Bisbe de Vich hi trovarán un nou motiu pera admirar les dots del seu preclar enteniment en ses primicies.

Aquesta novena de Sant Joan se ven a les impremtes de J. Esteva y P. Alegret al preu de 25 cénts.

NOVES

Per excés d'original no podém avuy publicar el Cartell del Certamen anyal del Centre Agrícol, el judici crítich de la novela "La Xalona", ni l'extracte de la hermosa conferencia que'l diumenge passat dirigí als congregants de S. Estanislao el Sr. Director Rnt. Joan Esteva. Ho farém en el número pròxim.

Confiteria Trens.—Avuy, els mantecados serán de "Caracas a la Vainilla".

Hem rebut la trista nova de la mort del patriarca de les lletres valencianes D. Teodor Llorente. No tenim avuy més espay pera dedicar un solt nerológich al gran poeta, al eminent patrici y al fervorós cristià, y no farém mes que enviar a la familia Llorente y a Valencia l'expressió del nostre sentiment, compartint el seu dol.

A la iglesia de Ntra. Sra. del Carme s'obsequiará a la celestial Patrona ab els següents actes:

Desde'l dissapte al mitj-dia fins a la nit del diumenge s'hi podrà guanyar el Jubileo. A les quatre de la tarda del meteix dissapte, Maitines y Laudes cantades per la Rnt. Comunitat; a les vuyt se comensará la Novena y's cantarán Completes.

El diumenge dia 16 s'hi celebrarán misses desde tres quarts de sis fins a les vuyt distri-

buintse en elles la sagrada comunió. A les 10, ofici solemne ab orquesta y sermó a càrrech del Rnt. P. Joseph Garriga, S. J.—A les cinch de la tarda, rosari cantat y explicació de misteris pel meteix orador.

Dijous se celebrá a la parroquia de Sta. Maria un solemne ofici aniversari en sufragi de l'ànima de D. Agustí Campllonch (q.e. p. d.). Les moltes simpaties de que gosava l'finat y tota sa familia, quedaren evidenciades ab la numerosa y distingida concurrencia que assistí al acte.

Ab tal motiu, renovém nostres oracions en sufragi de l'ànima del difunt, y la expressió de nostre sentiment als seus fills y demés familia.

En la reunió ordinaria celebrada per la Lliga de Protecció a la infancia, baix la presidencia del M. I. Sr. Degá y Drs. Santacana y Rafols, la Sra. Tresorera doná compte dels següents gastos del mes de Juny:

304 ½ bonos de llet a 20 cénts.	60'90 ptes.
104 bonos de carn a 40 "	41'60 "
17 " de gallina a 50 "	8'50 "
Al Sr. Mitjans per diversos medicaments.	5'10 "
A la recadera	6'00 "

TOTAL. . . 122'10 ptes.

En el sorteig d'un charret a benefici de la esmentada Lliga sortí premiat el número 464.

La farmacia que avuy estarà de torn pera'l despatx, es la de D. Joan Bosch.

Segons llegim en la "Veu de Catalunya" el nostre diputat Sr. Zulueta ha entregat a la comissió del monument a n'en Milá y Fontanals, el document rebut del ministre d'Instrucció Pública, disposant el pagament de les 10,000 ptes. ofertes pera dit monument.

Les Germanes Carmelites del Hospital celebrarán el dia 16 la festa de sa excelsa Patrona en la iglesia de S. Francesch ab missa de comunió general a les 8 del matí y ofici cantat a les 10.—A les 5 y mitja de la tarda cant solemne del trissagi marià, y seguidament sermó e imposició del Sant Escapulari pel M.ltre. Sr. Degá.

Acabada la funció religiosa, com a nota d'esbargiment y en obsequi al públich, s'encendrà un magnífich castell de fochs artificials en el pati del Colegi.

El dissapte, vigília de la festa, a les 7 del vespre la Rnt. Comunitat de Santa Maria cantarà solemnes Completes en la metexa iglesia de S. Francesch.

També en la iglesia del Assil de Ntra. Sra. del Carme s'hi solemnizará la festivitat del dia ab un solemne ofici, a les 8 del matí y trissagi cantat a les 4 de la tarda.

En abdues iglesias s'hi podrà guanyar el Sant Jubileo en la metexa forma que en la del Carme axó es: desde les dotze del mitjdia del dissapte fins a les dotze de la nit del diumenge, segons les últimes concessions del Sant Pare.

Naxements de la setmana.—Joan Gili y Gabriel.—Teresa Pubill y Jordia.

Obits.—Montserrat Canals y Gutinell.—Francisco Balagué y Esclasans.

IMP. ESTEVA VILAFRANCA.

DIPÓSIT DE CEMENTS DE LA FÀBRICA de Hereus de Antoni Freixa DELS MONJOS

Portland - Grapier - Cals hidràulica - Rápít - Lent - Roquefort

Delegació del Banch Vitalici d' Espanya Segurs de vida — Rendes vitalicies

Joseph M.ª Feliu Rambla de Nostra Senyora, núm. 31 VILAFRANCA.

¿per qué es la millor marca?

SALES NATURALES DE LA TOJA

Extraídas por evaporación en el vacío, de las aguas minerales naturales de LA TOJA. Las más mineralizadas y termalizadas del mundo, en su clase.

Se emplean, con éxito insuperable, para la reparación de baños á domicilio, para combatir la escrófula, tuberculosis de los huesos, raquitismo, linfatismo, afecciones propias de la mujer, neurastenia y debilidad general.

JABONES DE SALES LA TOJA - Curan y evitan las afecciones de la Piel

Poderosamente antiséptico. El mejor jabón de tocador. Este producto, por sus excelentes cualidades curativas y de *toilette* se ha popularizado no solo en España, sino que también en Inglaterra y sus colonias y repúblicas hispano-Americanas.

De venta en farmacias, droguerías, perfumerías, Casas de baños, etc. Representante general de los productos de LA TOJA en Cataluña: D. J. Ramon Ballester, Riera Alta, 54 y 56, -1.º - BARCELONA.

Al por mayor en Barcelona: Sres. Hijos de J. Vidal y Ribas, Vicente Ferrer y C.ª, S. Baniás, Ramon Monegal y Nogués, Dalmau y Oliveres, J. Uriach y C.ª, J. Viladot, Salvador Andreu, J. Segaló, Rindor y Parés, E. Sarra, J. Forteza, Serra y Valls y Antonio Serra.

Fusteria, CONSTRUCCIÓN y REPARACIÓN de

CORTINES - PERSIANES

DE
JOSEPH FELIU

Unica casa a Vilafranca que construeix les cortines-persianes de cadeneta, lo que permet donarles a preus mes reduhits que qualsevol altra casa.

Se restauren mobles :: Perfecció y Economía
Palma, 11 VILAFRANCA

Para conservar los VINOS inalterables usad

AGROL

Preparado científicamente por

J. Viladot Puig Químico-Farmacéutico

AGRAMUNT (Lérida)

Pídase en todas las Droguerías

De venta en esta:

Tienda de San José

25-Héroles, 25

de JOSÉ ROSELL

PAQUETES PASTILLAS Pesetas

1.ª marca: Chocolate de la Trapa.	400 gramos.	14, 16 y 24	1,25 1,50 1,75, 2 y 2,50
2.ª marca: Chocolate de Familia.	460 »	14 y 16	1,50 1,75 2 y 2,50
3.ª marca: Chocolate Económico.	350 »	16	1 y 1,25

Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid, Pamplona y San Sebastián. -Cajitas de merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Portes abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargo desde 50 paquetes. Al detall, Principales ultramarinos.

Colegi Mercantil

DIRIGIT PER D. ANTONI CASAS

ex-professor de Teneduria de Llibres y Cálcul Mercantil del Institut Obrer Barcelonés

Ensenyansa completa teòric-pràctica de Teneduria de Llibres per partida doble, Cálcul Mercantil, Reforma de lletra, Lletra redondilla y Ortografia

CLASSES A HORES CONVENCIONALS

Rambla de S. Francesch, 1,-2.º,-1.º

Método especial del professor pera la ensenyansa.

FUNERARIA MODELO

de JOSEPH TRIUS (à) Torné

Carrer de Santa Maria, número 8. - VILAFRANCA.

Aquesta casa, montada ab tots els adelantos moderns, participa al públich, que en ella hi trobarán baguls de totes classes desde 1 mes senzill al de mes gran luxo, tots a preus reduhissims, poguent assegurar que hi trobarán una rebaixa d' un 25 per 100 als demés establiments d' aquest article.

Gran varietat en CORONES.

IODOSAN

Poderós y segur
remey pera evitar
— y curar —

FERIDURA, ARTERIO, ESCLEROSIS.

y ses conseqüencies, escrofulisme, sífilis, reumatisme, gota, y totes les malalties, produides per alteracions de la nutrició.

Dipòsit central:

Carrer Sans, 2,

Farmacia-Masclans Barcelona**DISPONIBLE**

FUSTERIA mecánica y construcció de ATAÚTS

P. Magí Soler

Tallers y despatx: CLASCAR, 13.

Depòsit de ataúts: PLASSA DE JAUME I, 3.

Unica casa montada ab maquinaria moderna

Preu fixo y mes limitat que en cap altra casa

del ram de FUNERARIA

CORONES PERA TOTS ELS GUSTOS

Promptitut Perfecció Economía